

Na tradíciu žiackych futbalových turnajov nadviazali funkcionári miestneho OŠK – futbalového oddielu zorganizovaním Futbalového turnaja prípraviek. Pekná, slnečná až horúca nedeľa 18. júna na Hôrke sa niesla v znamení galapredstavenia futbalových nádejí zo štyroch obcí. Okrem domácich sa predstavili aj mužstvá detí z Kolačna, Nedanoviec a Veľkých Bielic. Pred asi dvesto členou diváckou kulisou sa v prvom zápase predstavili domáci. Nie veľmi úspešne. Nestačili na súpera z Kolačna, keď už po prvom polčase prehrávali 0:3. Zápas napokon skončil víťazstvom hostí 1:4, keď jediný gól domáceho mužstva vsietil Boris Bielich. Druhý zápas priniesol veľmi vyrovnaný súboj. Na jeho konci sa tešili nedanovské nádeje, keď zdolali Veľké Bielice 6:5. V zápase o tretie miesto sa

■ Aj tí najmenší si pri urbárskej chate mohli vyskúšať svoju zručnosť. Foto – Peter Maťašeje

NAŠE FUTBALOVÉ NÁDEJE NA TREŤOM MIESTE

■ Michael Malák sa derie do útoku, v čom sa mu snaží zabrániť vynikajúca nádej veľkobielického športu Lenka Červená. Foto – Peter Maťašeje

odohrával vyrovnaný zápas na konci ktorého sa tešili domáci. Veľký Klíž porazil súperu z Veľkých Bielic 2:0 gólmi Borisa Bielicha. Finále: Nedanovce : Kolačno 4:4 (1:2), na pokutové kopy 3:4.

Po skončení turnaja boli malí futbalisti a futbalistky odmenení pohármi a medailami. Ceny štvrtému mužstvu v turnaji odovzdal zástupca Urbárskej spoločnosti Ješkova Ves Jozef Jonis. Domácich za tretie miesto odmeňoval predseda Urbárskej spoločnosti Veľký Klíž Zdenko Beliansky. Starosta obce Ješkova Ves Pavol Greguš odmeňoval

(Pokračovanie na str. č. 7)

V ROZPRÁVKOVOM LESE

Vybavený džúsikmi, lízatkami a Účastníckou kartičkou, nádielkou, ktorú dostali zúčastnené deti od pracovníčkov obecného úradu pod altánkom nad Láznou, sa mohli vybrať na cestu. Ešte skôr ako vykročili do sveta tajomných bytostí, ktoré sa vo Veľkom Klíži stretli v nedeľu 4. júna na podujatí Cesta rozprávkovým lesom museli spomaliť. Vodník v jazierku sa obísť nedal. Poobzerali si ho. Skúsili svoju chytrosť v súťaži, ktorú pre nich pripravil. Areál materskej školy bol druhou

zastávkou pekného horúceho popoludnia. Viacero hier, súťaží a trošku v ústraní prekvapenie najväčšie. Kráľ s kráľovnou, vrchný zbrojnoš a chyžná z hradu (OZ Tu žijeme). Žeby z Michalovho? Ale pekní boli! Cestou v Doline sa približovali ku miestu, kde už tradične pre deti pripravili súťaž hasiči. Ale deťom sa chcelo hlavne do rozprávok. Tú pripomínali šmolkovia

(Pokračovanie na str. č. 3)

FATIMSKÉ ZJAVENIA (6. časť)

Slnečný jav, ktorý sa odohral nad Fatimou 13. októbra 1917, bolo vidieť až vo vzdialenosti niekoľkých kilometrov od Fatimy. Biskup z Leiríe vo svojom pastierskom liste o zjaveniach vo Fatime uvádza okrem iných aj toto svedectvo pátra Ignáca Vavrínca Pereiru:

Prešlo už štrnásť rokov od tejto udalosti, no ja sa ešte stále živo pamätám na tie dojmy, ktoré sa mi zrodili v duši pri záračnom slnečnom jave 13. októbra 1917. Mal som vtedy iba deväť rokov. Chodil som do ľudovej školy vo svojom rodnom kraji, v malej dedinke, ktorá leží na osamelom kopci práve oproti Fatimskému vrchu, vo vzdialenosti asi desať až jedenásť kilometrov.

Bolo krátko popoludní, keď nás počas vyučovania vyrušil krik niekoľkých mužov a žien, ktorí išli popri škole. Naša pani učiteľka bola dobrá a nábožná žena, ale bojazlivá a ľahko sa rozrušila. Prvá vybehla na cestu a my, deti, za ňou. Vonku sa zbíjali ľudia, plakali, kričali a ukazovali na slnko. Nikto z nich nevnímal otázky našej vyľakanej pani učiteľky.

(Pokračovanie na str. č. 2)

OZNAMY

Obecný úrad oznamuje občanom, že si môžu pre svoju potrebu, prípadne ako hodnotný dar pre rodinu, priateľov, zakúpiť publikáciu Kultúrno-historické pamiatky Stredného ponitria z pera autorov Martina Bónu a Jána Lukačku.

.....

Priaznivcom futbalu dávame do pozornosti, že OŠK FO usporiada **Futbalový turnaj o pohár starostky obce - v sobotu 15. júla**. Podrobnosti budú oznámené obecným rozhlasom a na vývesných tabuliach obce.

Blahoželáme

V mesiaci jún 2017 oslávili svoje jubileum títo naši spoluobčania:

Lubomíra Mihaleje	KL. Hradište 185	50 rokov
Ing. Pavel Paliatka	Klíž 141	70 rokov
Anna Chrančoková	KL. Hradište 40	70 rokov
Vendel Čavoj	Klíž 203	70 rokov

Oslávencom srdečne blahoželáme a prajeme im predovšetkým pevné zdravie, Božie požehnanie a spokojnosť v kruhu svojich najbližších.

Už tradične na konci školského roka blahoželáme úspešným absolventom vysokoškolských štúdií. Takou je u nás **Martina Hajšová**, ktorá úspešne absolvovala štúdium na Univerzite Komenského v Bratislave. Na Pedagogickej fakulte získala titul Magistra v odbore učiteľka hudobného umenia. K úspešnému ukončeniu štúdia blahoželáme a prajeme veľa šťastia v ďalšom živote.

Redakcia Nového Clusu
a pracovníci obecného úradu

* NOVORODENCI *

23.6.2017 Margaréta Stanková, rodičia Henrieta a Dominik

SPOMIENKA

*Hoci si odišiel a niet Ťa medzi nami,
V našich srdciach zostaneš stále s nami.*

Dňa 5.6.2017 uplynulo 50 rokov, čo nás navždy opustil náš otec, starký a dedko

Viktor Stanček

S láskou spomína celá rodina.

Júnové zasadnutie obecného zastupiteľstva sa konalo vo štvrtok 22. júna 2017 o 18,00 hod. Poslanci obecného zastupiteľstva schvaľovali Záverečný účet obce Veľký Klíž a rozpočtové hospodárenie obce za rok 2016. Zobrali na vedomie Rozpočtové opatrenie starostky č.4/2017, Správu nezávislého audítora obecnému zastupiteľstvu z auditu účtovnej závier-

Obecné zastupiteľstvo použilo prebytkov hospodárenia fondu, zo Správy hlavného

o kontrolnej činnosti a schválilo Plán kontrolnej činnosti hlavného kontrolóra obce na 2. polrok 2017. Poslanci schválili zámer vypracovania územno-plánovacej dokumentácie obce. V diskusii poslanci a prítomní občania vznášali otázky starostke obce na rôzne údaje týkajúce sa obce. Zasadnutie obecného zastupiteľstva sa skončilo po jeden a polhodinovom rokovaní.

ts

ROKOVALO ZASTUPITEĽSTVO

ky k 31.12.2016. Zastupiteľstvo schválilo ku rozpočtového na tvorbu rezervbralo na vedomie kontrolóra obce

SLÁVNOSTNÁ ROZLÚČKA S MATERSKOU ŠKOLOU

Slávnostná rozlúčka sa koná snáď v každej materskej škole a my nie sme výnimkou. Scenár tohtoročnej bol od predošlých odlišný a užili sme si ho všetci. Ocitolli sme sa vo svete rozprávky, do ktorého vstúpili naši predškoláci ako princezné a princovia, aby mohli byť pasovaní na školákov. Nechýbala ani slávnostná kráľovská hostina a spoločná opekačka. Ťažké sú chvíle lúčenia, ale čas sa zastaviť nedá. Z malých detičiek, sa stávajú predškoláci, ktorí od septembra budú kráčať do školy so školskými taškami. Bránu materskej školy v školskom roku 2016/2017 opúšťajú tieto deti: **Adelka Dolníková, Emka Beňová, Michalka Chrenková, Zojka Benková, Michalka Kňazeová, Jerguško Tuček, Nikolasko Vaňo, Filipko Laboš, Dávidko Sysel.**

Verím, že aj keď na začiatku budú z nich najmenší školáci, budú statočne bojovať a chytrosť zvíťazí nad pohodlnosťou. Želám im, aby každé ráno vstupovali do školského prostredia so vzpriamenou hlavou a taktiež nech hrdo z nej odchádzajú. Nech cesta školskými rokmi je ako v rozprávke, nech na konci dosiahnu svoj vysnený cieľ.

S láskou Darina Halmová

FATIMSKÉ ZJAVENIA (6. časť)

(Dokončenie zo str. č. 1)

Z vršku, na ktorom leží môj rodný kraj, bolo jasne vidieť podivný snečný jav. Nie som schopný verne opísať, čo som v tej chvíli videl a cítil. Meravo som pozeral na slnko. Zdalo sa mi bledé, bez zvyčajného jasného lesku. Zdalo sa mi, že vidím veľkú snehovú guľu, ktorá sa točí okolo svojej osi. Zrazu sa začala sem a tam knísať, ako keby sa mala zrútiť na zem. Vyplašený som odbehol medzi ľudí. Všetci nariekali, lebo každú chvíľu očakávali koniec sveta.

Medzi nami bol jeden neverec, ktorý sa predpoludním posmieval jednoduchým ľuďom, že všetci sa poberajú do Fatimy, aby uvideli pochabé dievčatko. Teraz som si ho všimol: bol zmeravený, vylakaný, hľadel na slnko. Triasol sa ako osika. Napokon zdvihol ruky k nebu, padol na kolena do blata a kričal: „Matka Božia, Matka Božia!“ Nič iné v tej chvíli nedokázal povedať tento neverec. Medzitým ľudia neprestávali kričať, nariekať a ľutovať svoje hriechy.

Navzájom sme sa na seba pozerali. Videli sme, že jeden je modrý, druhý žltý, tretí červený atď. Všetky tieto mimoriadne javy zväčšovali hrôzu ľudu. No asi o desať minút sa slnko vrátilo na svoje miesto tým istým spôsobom, ako ho opustilo, ešte bledé a bez lesku. Keď sa ľudia presvedčili, že nebezpečenstvo pominulo, zasa sa upokojili a rozveselili. Všetci jednomyselne začali ďakovať a volali: „Zázrak, zázrak. Chvála Matke Božej!“

Toto je jedno zo svedectiev, ktoré odzneli a zachovali sa pre budúcnosť.

Viera Cirkvi v pravdivosť Fatimských zjavení sa premietla do mnohých pobožností, modlitieb a piesní. Jedna z nich znie takto:

Keď žiaril a rozkvital trinásť máj, zrel Kráľovnú Máriu fatimský kraj.

Len zbožné tri deti ju uvidieť smú a počuť ju v hodinu bezútešnú.

Svet v krvi sa od vojny topil a mrel, lež Ježiša Matky hlas ľútosťou znel.

To pre hriechy Boží hnev padá na zem, ja k ružencom vašim ho uzmierniť chcem.

Vy obete prineste za hriechy svet, ja k pokoju vyvediem z vojny ho bied.

Tie nevinné deti si zvolila tam, by skrze ne posolstvo zverila nám.

Ó, prestri svoj, Mária, nad nami plášť, by k Bohu sa vrátil svet, prosíme zvlášť.

My ružencom, pokáním splníme sľub, len dožič nám, Matička, do neba vstup.

Po každom verši sa spieva refrén: Ave, ave, ave, Mária, ave, ave, ave, Mária.

Mons. Anton Kováčik, správca farnosti

Len podpísané!

Dostali sme do redakcie príspevok, ktorý nebol podpísaný, resp., bol označený nám neznámou skratkou. Dôrazne upozorňujeme našich čitateľov, že Nový Clus uverejňuje len riadne podpísané príspevky. Z tohto dôvodu sme spomínaný materiál neuverejnili.

red.

Znova súťažíme...

Čo myslíte milí naši čitatelia, bude to práve toto leto, počas ktorého dostaneme do našej redakcie najväčší počet pohľadníc? Aby tak bolo, pošlite nám pozdrav odtiaľ, odkiaľ sa práve nachádzate. Hoci aj z kúpaliska v okresnom meste, alebo zo ZOO, ktorú ste navštívili so svojim vnúťkom. Možno práve na vás čaká jedna z cien, ktorú vám zašleme za to, že ste svojou pohľadnicou prispeli do súťaže o NAJ – pohľadnicu.

red.

POĎAKOVANIE

Videli sme. Počuli sme. Koho? Alexandrovcov. Vďaka Márii Šusterovej, ktorá zájazd zorganizovala, sme bohatší o veľký zážitok, plný emócií, spevov a tancov. Ďakujú basisti a ostatní účastníci vystúpenia.

○ Dobré si pamätáme rodinu Jendruchovcov. Súrodenecká hudobná skupina vystupovala u nás nejdennrát. Preto nás oznámenie o vysviacke ich najstaršieho syna Tomáša Jendrucha za novokňaza zaujalo. Primičnú svätú omšu mal v Devínskej Novej Vsi 11. júna 2017.

Udalosti, Postrehy a Novinky slovom a obrazom v skratke

sprevádzala mužská spevácka skupina Klišania.

○ V nedeľu 25. júna sa v Žiari nad Hronom konali združené Majstrovstvá SR A ČR v cestnej cyklistike.

Za zmienku stojí, že v pelotóne so štartovým číslom 34 poctivo do pedálov šliapal syn nášho rodáka Igora Šmýkala Martin.

■ Členovia DHZ z Kolačna pri cvičení.
Foto – Ing. Tatiana Sasková

○ Cvičenie Okresného riaditeľstva hasičského a záchranného zboru v Partizánskom a jednotiek dobrovoľných hasičských zborov obcí v zásahovom obvode OR HaZZ Partizánske, sa konalo v našej obci a jej okolí v utorok 20. júna.

○ Posledná júnová nedeľa je zasvätená Božskému srdcu Ježišovmu a tradične sa v kaplnke Božského srdca v Kliši konala svätá omša, ktorú svojimi spevmi

■ Na sprievode Božieho Tela...
Foto – Peter Maťašeje

Informácie zozbieral, napísal a zostavil Peter Maťašeje

V ROZPRÁVKOVOM LESE (Dokončenie zo str. č. 1)

(turisti z KST Ostrá), ktorí súťaže, ale i sladké odmeny deťom nachystali. Okolie urbárskej chaty sa prevkapaniami len tak hemžilo. Kremienok s pani Chocholúšikovou, milá teta v slovenskom kroji, skvoštný Pat a Mat ako i viacero možností na vyskúšanie si svojej šikovnosti a chytrosti. Pestré, nápadité a novátorské! Bohatou ponukou zábavy sa blyslí, tradične, aj poľovníci. Motokrosári moc rozprávokví neboli, ale možnosť zastrieľať si deti nenechali ujsť. Tie staršie. Za tie malé si svoju mušku vyskúšali mamičky a oteckovia. Trochu strachu zažili všetci, ktorí si povedali - *a čo, podme sa báť!* Zbojníci boli neľútostní, ale tak ako vždy, nakoniec nič nikomu neurobili (a na strach sa už dávno zabudlo). Prijemnou bola možnosť povoziť sa na poníkovi Joja Mokrého. No a to už bolo len na krôčik od športového areálu Hôrka. Tu sa súťažilo, maľovalo na tvár, občerstvovalo, tešilo z pekného dňa. Dňa, ktorý patrilo deťom.

Text a foto Peter Maťašeje

■ Viktória si vyskúšala aj náročnejšiu disciplínu – rúčkovanie na lane.

■ Tradičná spoločná fotografia účinkujúcich v spoločnosti starostky obce Ing. Tatiany Saskovej (celkom vľavo). Je len na škodu, že nie všetci sa spoločného fotenia zúčastnili.

Ach že Bože, strach veľiký, padli Turci na Poniky, a čo mladé zutekalo a čo staré nevládalo....

tak sa píše v básni Turčin Poničan. Téma dobre známa, historická, niekedy povestami, či legendami sprevádzaná. V našich novinách azda nikdy ani slovom spomínaná. Ale, časy sa menia. Prichádzajú nové témy, nové historické fakty, poznatky, oprášené pradávne spomienky vychádzajúce z nášho prostredia akoby zapadajúce do mozaiky dejín územia nášho najbližšieho okolia, kraja, ba i celého Slovenska.

Anna Maťašová

Boli dvaja a prišli z Balkánu

Víťazstvo Turkov pri Moháči

Osmanský sultán a kalif Sulejman II. Veľkolepý porazil v bitke pri Moháči uhorského a českého kráľa Ľudovíta II., ktorý padol v boji. Sulejman prenikol ďalej smerom na Viedeň v roku 1529. Porážka pri Moháči mala za následok okupáciu veľkej časti Uhorska na vyše 150 rokov. V roku 1527 sa dal za uhorského kráľa zvoliť a korunovať sedmohradský vojvoda Ján Zápoľský. To znamenalo, že bol vyše desaťročný zápas o uhorskú korunu, do ktorého zasahovala Osmanská ríša. Turci podporovali Jána Zápoľského, oni však sledovali svoje záujmy. Napokon väčšiu časť Uhorska obsadili Turci a vytvorili tak novú osmanskú provinciu. Väčšina územia dnešného Slovenska bola vystavená tureckým nájazdom. Tie sa nevyhli ani nášmu kraju.

Uhorsko 26. septembra 1663, Turci na hraniciach

Turci po vyhlásení vojny cisárovi Leopoldovi dobyli rakúsku pohraničnú pevnosť Nové Zámky. Táto udalosť mala nedeľné následky. Nielen pre mesto, jeho okolie, ale aj pre veľkú časť dnešného územia Slovenska. Turecké vojská podnikali pustošivé výpravy na Považie a Ponitrie.

Turci pod Viedňou 14.7.1683

Osmani pod vedením veľkého vezíra Kara Mustafu postúpili až pod Viedeň. V bitke pri Kahlenbergu ich porazila nemecko – poľská oslobodzovacia armáda pod vedením poľského kráľa Jána III. Sobieskeho a vytlačila ich do Uhorska. Boje pokračovali na slovenskom území. Karol Lotrinský porazil Turkov pri Štúrove (Parkan) a začalo sa postupné oslobodzovanie Uhorska spod tureckého panstva. Nové Zámky boli oslobodené v roku 1685. Rozhodujúci podiel na víťazstve nad Turkami mali udatne bojujúci poľskí jazdci, pod vedením kráľa Jána III. Sobieskeho. Hoci Turci boli porazení a z Uhorska (dnešného Slovenska) zahnaní do Maďarska a na Balkán, predsa ojedinele prichádzali jednotlivci lupiť a rabovať aj na územie Slovenska.

Bitka pri Moháči a bitka pri Leute 12.8.1687 – 1697

Pán Stanislav

Po jasnom víťazstve cisárskych a spojeneckých síl opúšťali bojové polia uhorskí (slovenskí) a poľskí vojaci. Dlhé roky nevideli ženy, deti, rodičov, veď ako profesionáli museli slúžiť kráľovi Jánovi III. Sobieskemu.

Cez celé Slovensko prechádzali skupinky slovenských a poľských vojakov. Vo vojne proti Turkom bojovali bok po boku ako bratia a tak sa aj vracali domov k svojim rodinám.

Ján Kňaze zo Slovenska a pán Stanislav z Krakova klusali na koníkoch, šťastní, že sa zdraví vracajú k svojim. Cestou popod Tribečské pohorie Ján pozval pána Stanislava do svojej dedinky, pozrieť jeho rodinu. Obaja boli ešte slobodní, rokov už mali veru veľa, pre vojenské povinnosti na ženie nie mohli doposiaľ ani pomýšľať. Ján rozprával kto ho čaká doma, okrem rodičov to bola aj sestra Anica a mladší súrodenci Rudko a Irmuška. Priateľ Stanislav tiež spomínal rodičov, ale on že súrodencov nemá a nevie ako je to u nich doma. Veď tam nebol desať rokov!

V družnej debате prešli na vrchol, kde bol kostolík z 11. storočia. Sádok. Kone nechali oddýchnuť, napásť a oni dvaja zašli do kostolíka. Pomodliť sa a poďakovať za to, že sa mohli šťastne vrátiť. Stanislav sa spytoval, či je to ku nim ešte ďaleko. „Nie, keď si kone oddýchnu, budeme za chvíľu doma. Uvidíš, aj u nás je veľmi starý kostolík a krásne hory, lúky a polia. Nebudem sa chváliť, povedal Ján – veď uvidíš“. Máme zemianskú kúriu, lebo moji rodičia sú zemani.“ „No teda poďme, nech sme u vás čím skorej. Veľmi som zvedavý na tú tvoju sestru, a koľko že to má rokov?“ pokračoval pán Stanislav v rozhovore. „Tento rok by mala mať veru 25 až sa medzi tým, ako som bol z domu pred nevydala“, odpovedal so smiechom Ján.

Precváľali cez dve dedinky, pustili sa po poľnej ceste, na vyvýšenom mieste Ján zostal stáť. „Vidíš ten kostolík v tej horičke, poniže je veľký kostol. Žili tam

mnísi. Ale o tom ti porozprávam keď budeme doma.“ Popohnali kone a o malú chvíľu už stáli pred Kňazeje kúriou.

Zvedavé deti z celej dediny prišli obdivovať vojakov, čo prišli do Kňazov. Susedia poznali Janka a od radosti vrieskali jedna na druhú. Až keď z domu vybehla Anica, aby si brata uvítala, zbadala, že Janko nie je sám. Prišiel s kamarátom. Trochu sa začervenala pred fešným vojakom no vzápätí, keď mu ruku podávala a pekne ho uvítala zistila, že je to cudzinec, ktorému nie veľmi rozumie. Keď prišiel brat Rudko vzal kone do stajne a páni vojaci sa mohli venovať celej rodine. Janko predstavil Stanislava ako svojho druhu vo vojne a zároveň svojho veliteľa, kapitána. Skúsený vojak, že je Poliak z Krakova, ktorý mu pomáhal prežiť v boji proti Turkom. Anica, matka Eleonóra a sestra Irmuška nadonášali na stôl jedla, pitia, za stolom nechýbal ani otec Jozef. Všetci spolu boli veľmi šťastní, veď sa im vrátil ich najstarší syn.

Obaja spomínali, čo videli počas cesty domov. Spálené obydlia, vyrabované kúrie, ubiedený ľud. Matky sa ponosovali, že prišli o malých synčekov čo im Turci vzali. Kde sa pozreli, samá hrôza. „Keď už bude lepšie, Turkov sme zahnali, treba nám aj o seba sa postarať,“ - pozrel sa na Janka Stanislav – „musíme sa poženiť, založiť si rodiny a v pokoji žiť.“

Tak sa rozprávali chlapi s rodinou a otec Kňazejovych mohol len súhlasiť. Anica sa veľmi do rozprávania nezapájala, pán Stanislav z nej ale nespúšťal oči. „Och to je ale dievča, tá musí byť moja...“ v duchu sa utvrdzoval. „Doteraz som také dievča nestretol.“ Pán otec Jozef vstal od stola – „no tak chlapi je čas spať. Cestou ste ustali, treba vám odpočinúť si, aj zajtra je deň. Budete spať v zadnej izbe už tam máte ustlané.“

Ján čoskoro zaspal, ale host' premýšľal ako zistiť či Anica dakoho má, nebol by div, alebo si preberá? „Ej však sa to ja zajtra dozviem. Ráno múdrejšie večera...“, pustil to z hlavy a zaspal.

U Kňazov

Ráno, keď sa mládenci zobudili, v dome už bol ruch, zhon, život v plnom tempe ako to už v dedine býva. Raňajky na stole prichystané, nedali sa núkať, veď doma je doma. Pán otec im pripomenul, že je žatva, veru sa im zide pomoc. Zašli si pozrieť hospodárstvo. Bolo toho veru dosť. Čelad' všetko vzorne pokrmila, bolo sa na čo pozeráť. Keď všetko popozerali, pán Stanislav už bol celý v rozpakoch. V tom sa ho otec Jozef spýtal – „a mienite sa tu zdržať dlhšie? Páči sa Vám u nás?“ Stanislav odvetil: „Dobre je u vás, páči sa mi tu. Ťahá ma to ale aj domov, pozrieť k rodičom a potom neviem aká situácia bude u vojska, som predsa vojak. Ale musím sa vám s niečím priznať.“

Pokračovanie v budúcom čísle

Keď je slnko, keď je zima, tu je naša domovina, spieva sa v jednej piesni, ktorá mi prišla na um v nedeľu 18. júna. Hľadanie domoviny, a najmä rodinných koreňov, dedovizne, kraja, z ktorých vzišli ich drahí rodičia boli pohnútkou k tomu, aby prišli. Vždy to chceli urobiť. Vždy chceli poznať tie miesta. Zažiť radosť na našej Materinskej zemi napísala pani Eleanor, ktorá s bratom Edwardom Paliatkom zo Spojených štátov amerických prišla na Klíž teraz. Obaja už v pomerne vysokom veku merali dlhú cestu, aby si splnili dávny sen. Neboli sami. Spolu s nimi prišli ich deti, vnúčatá. Osem ľudí. Prídalo sa príbuzenstvo z Trenčína, Prahy a Bratislavy. Celkom pätnásť ľudí.

Ani sa nám nedá predstaviť, aké silné pocity prežívali. Ešte deň predtým navštívili hroby svojich príbuzných na cintoríne v Klíži. S dojatím boli účastní na nedeľnej svätej omši vo farskom kostole. Po jej skončení

ZAŽIŤ RADOSŤ NA NAŠEJ MATERINSKEJ ZEMI

■ Eleanor Paliatka Turchanová a Edward Paliatka, krajanovia zo Spojených štátov amerických. Na hornej snímke spoločná rodinná fotografia so správcom farnosti.

ich zoznámila s našim vdp. dekanom Mons. Antonom Kováčikom Eva Paliatková, ktorá ich predtým spolu s manželom Petrom privítala vo svojom dome. Na cintoríne v Klížskom Hradišti sa poklonili pamiatke spisovateľa Ladislava Ťažkého. So záujmom si prezreli románsky kostolík. So slzami v očiach, pomaly odchádzajúc od stáročných kamenných múrov, dávneho svedka kresťanskej zbožnosti tunajšieho ľudu, všimla si pani Eleanor nápisy na náhrobných kameňoch, upozorňujúc na ne svojho brata ...Dragula, Paliatka, Bujna, Dobias, Spišiak, Stanko... Tie mená im pripomínali rozvetvenú rodinu, ale aj krajanov, ktorých stretali v Chicagu a na iných miestach Spojených štátov. *Krajanovia boli rodina!* – poznamenala dojatá krajanica. Milá pani, ktorá pred návštevou v pozdrave z Ameriky napísala, že vždy slávili svoj pôvod a boli hrdí, že sú Slováci.

Kruh sa akoby symbolicky, aj keď nie nastalo, uzavrel. Keď Cyril Paliatka (narodený v roku 1899) v roku 1926 opúšťal rodný Klíž nemohol vedieť, čo ho čaká. Natrvalo sa usadil v Chicagu a - cestu do kraja – ako vravievali Slováci za morom – nikdy neuskutočnil. Až po dlhých 91. rokoch nastalo niečo zvláštne. Jeho dve deti a ich najbližší sa dotkli rodnej zeme, dýchali vzduch jeho rodného kraja a precítili zvláštnu blízkosť, ktorá ju s ním bytostne spája.

Text a foto Peter Matašeje

Vždy koncom školského roka sa koná v našom okrese veľké športové zápolenie žiakov málotriednych základných škôl. V obciach Brodzany, Hradište, Ostratice a Veľký Klíž sa strieda každoročne stretnutie a preboj žiakov prvého až štvrtého ročníka v disciplínach ako je: beh, skok z miesta, hod loptou, kriketkou, zápolenie dievčat vo vybíjanej a chlapcov vo futbale. Tento rok sa sviatok športu odo-

OLYMPIÁDA MÁLOTRIEDOK

Naši malí olympionici

hrával v našej základnej škole. Prípravy podujatia sa začali už zjari, aby deň „D“ vyšiel na jednotku. Pripravené muselo byť všetko – pokosené povrchy ihriska, občerstvenie... A tak sa i stalo. Počasie v piatok 2. júna vyšlo ukázkové – deti i dospelí sa chránili šiltovkami pred slnkom. Podujatie sa začalo ako na naozajstnej olympiáde – príhovory, oficiálni hostia – starostovia obcí, olympijská hymna, vlajka prinesená žiakmi našej školy a počas ceremoniálu stúpala na stožiar, žiaci zapálili olympijský oheň. Nadšenie a radosť – to boli dojmy, ktoré si z podujatia odnášali nielen deti, ale aj ich rodičia. Veď nie je dôležité vyhrať, ale zúčastniť sa. A to bol zmysel a poslanie hier. Aby sme deti viedli k pohybu, k tomu aby sa navzájom spoznali, našli si nových kamarátov, zmerali si sily v rôznych športoch. Veď takýto sviatok – to si musíme počkať opäť u nás o štyri roky.

Text a foto - Ing. Tatiana Sasková

V Biblii, v Starom zákone v 2. knihe Mojžišovej sa píše: „Pamätaj na deň sviatočného odpočinku a svať ho!“ Boh nám dal príkazom znáť, že človek po svedomitej práci si musí oddýchnuť. Je tu leto, obdobie relaxovania pri vode či v horách, máme čas na turistiku, na poznávanie miest, prírodných krás i histórie, i čas na tiché chvíle, strávené na miestach duchovna, pokoja, pokory, lásky. A takým miestom je i cintorín, kde prichádzame za svojimi drahými nielen my zblízka, i rodina z ďaleka. Temer denne najmä v tomto období stretáme na našom cintoríne turistov, ktorí chcú vidieť okrem našej malebnej prírody i nevšednosti kraja, medzi ktoré okrem iných patrí i unikátna pamiatka stredovekého staviteľstva z 11. storočia – kostolík sv. Michala archanjela. Tieto vzácne miesta navštevujú pracovníci z ministerstiev kultúry, školstva, poľnohospodárstva a rozvoja vidieka, chodia filmári ... Vďaka Občianskemu združeniu Naša dedina sa na cintoríne robil geofyzikálny prieskum pre plánovaný archeologický výskum celého okolia bývalého kláštora a kostolíka. Miesto posledného odpočinku tu majú naši kňazi, o hrob p. dekana Sabu sa desaťročia stará J. Deviatka s rodinou. Je tu pochovaný Čestný občan našej obce, spisovateľ Ladislav Ťažký, k jeho hrobu chodia i osobnosti nášho kultúrneho života.

Do kroniky obce patrí i príspevok, napísaný Helenou Macúchovou, ktorý bol v r.1973 uverejnený v regionálnej tlači, časť z neho citujem: „Zásluhou predsedu Miestneho národného výboru vo Veľkom

Klíži (teraz starosta obecného úradu) **Vendela Maťašeje**, ako i poslancov, stáva sa Veľký Klíž veľkým nielen menom,

ale i rozvojom. Dôkazom toho sú práce prevedené v skrášľovaní a zveľaďovaní obce. Na cintoríne dokončili Dom smútku v časti Klíž v hodnote 140 000 Kčs, ktorého výstavba trvala necelé 4 mesiace. Na jeho výstavbe občania brigádnicke odpracovali 1 450 hodín v hodnote 18 000 Kčs. Ohradili ješkovianský cintorín, náklady za materiál boli 25 000 Kčs. Všetky práce spojené s vybetónovaním 120 bm múru, osadených ohradových dielcov, oplatením ďalších 240 bm pletivom na železobetónových stĺpkoch previedli si občania brigádnicke sami. Odpracovali 1 250 hodín v hodnote 16 260 Kčs.“ To bol výňatok z článku, čo sa v akcii „Z“ (Zveľaďovanie) postavilo v krátkom čase na cintorínoch. Ja dopĺňam, že v tomto období sa takto v akcii „Z“ svojpomocne stavali aj Dom smútku v Klížskom Hradišti a tiež iné stavby. Neboli sme stredisková obec, preto limit povoľovania stavieb v akcii „Z“ bol obmedzený. Tento predstaviteľ našej obce Vendel Maťašeje z Ješkovej Vsi nielenže vo svojom volebnom období zveľaďoval tri časti obce, ale keď bolo treba pomôcť i jednotlivcom, urobil to veľmi ochotne, odborné a i nad rámec svojej pracovnej náplne. Také boli skúsenosti našej rodiny s ním. Obyvateľka Klíža Gitka Dobiašová a z Ješkovej Vsi Marta Borbelyová sú dcérami tohto veľmi slušného, už nežijúceho človeka. I touto cestou, po 44 rokoch Pán Boh zaplať pánovi V. Maťašeje a za výdatnú pomoc, podporu aj všetkým žijúcim, aj už nežijúcim brigádnikom i ostatným občanom, ktorí si i takto prácou uctili svojich mŕtvych predkov.

Ako od uvedených rokov doteraz zveľaďoval cintoríny ich správca, ktorým je obec? V r.1990 sa **Ješkova Ves** osamostatnila. Vedenie obce má cintorín v úcte – chodník je z dlažieb, zrekonštruovali interiér i exteriér domu smútku i s prestrešením chrániacim v nečase, s lavičkami pre pozostalých, cintorín počas obradu ozvučujú, je architektonicky dobre riešený čo sa týka umiestnenia hrobov i vysadenia okrasných drevín, pravidelne sa kosí. V obci **Veľký Klíž** od r. 1990 do r. 2006 bol starostom Ing. Stanko, počas týchto rokov obcou, ktorá sa stará o dva cintoríny, boli obnovené interiéry domov smútku, nové chladiace zariadenie, na cintorínoch boli zavedené vodovody. Vo volebnom období 2006-2010 sa vedeniu obce - starostovi Ing. Macúchovi a poslancom, čo sa našich cintorínov týka, podarilo zabezpečiť nasledovné: kúpil sa vozík na prevoz mŕtveho, v októbri 2008 na cintoríne v **Klíži** bola ukončená stavba dlažbového chodníka, ktorý je zhotovený v takej šírke, aby sa, najmä do brehu mohla raka dôstojne nielen na vozíku viezť, ale i ručne niesť. Na kopci, z ktorého vidíme celú dedinu, je z dlažieb vytvorený kruh, v ktorom sa plánoval osadiť kríž so spomienkou na našich padlých vojakov v 1.svetovej vojne. Z estetického i účelového hľadiska sú tam okrasné dreviny, drevené lavičky, štýlová tabuľa z dreva na oznamy a vhodný kontajner na odpad. Na cintoríne v časti **Klížske**

Hradište z dôvodu ohrozenia pomníkov boli opílené lipy, osadené drevené lavičky a pri vstupnej bráne je štýlová drevená tabuľa na oznamy. Na skultúrneenie tohto posvätného miesta vedenie obce v r.2010 dlažbu na chodníky zabezpečilo, i keď počas druhej svetovej hospodárskej krízy bolo toto obdobie pre štát i pre obce finančne veľmi neisté, náročné. Odvtedy dlažba sedem rokov stojí a porušené obaly svedčia o tom, že sa postupne rozoberá. Možno táto historická dlažba bola použitá v r. 2016 pri stavbe autobusovej čakárne v Klíži, z dlažby však chýba viac. Vedenie obce – poslanci s pani starostkou Ing. Saskovou začali minulý rok s obnovou cintorína - okolo cintorína bol postavený nový plot. Strom, krík boli kedysi najstaršou formou označenia hrobu (a začína sa to, ako sa dozvedáme z rádia, realizovať opäť) a strom bol tiež sprostredkovateľ medzi zemou a nebom. Pre našich predkov to bol strom života a hroby s rozkvitnutými kvetmi znamenali dobré skutky zomrelých a smutná vŕba smútok za nimi. Možno výsadba vhodnej ihličnatej zelene pri plote by bola vítaným estetickým prvkom a zjemnil by sa pohľad na tento plot typický pre záhradu, ktorý má chrániť cintorín pred lesnou zverou, tiež by sa vytvorila optická izolácia od neupraveného náprotivného lesného brehu. Od júna 2016 obecné zastupiteľstvo rokuje o rekonštrukcii zastavaných plôch pri domoch smútku s využitím jestvujúcej dlažby, chodník sa nespomenul. Dôkladnú obnovu si po 43 rokoch vyžadujú ce-

lé domy smútku, interiér i exteriér. S tým však vedenie obce počíta. Sú tu roky vypracované architektonické štú-

die - Rekonštrukcia a modernizácia domov smútku a ďalšia štúdia - Viacúčelová plocha v Klížskom Hradišti v Doline, ktorá by podľa návrhu súčasného vedenia mala slúžiť na kultúrne podujatia a tiež ako záchytné parkovisko. Čo sa týka obnovy cintorína, pri projekte na stavbu chodníkov boli myšlienky, nad ktorými by obyvatelia, vedenie obce mohli uvažovať, o nich rokovať: od vstupnej brány smerom ku kostolíku sa ťažko kráča, preto boli návrhy - vchod na cintorín preložiť o pár metrov vyššie. Je to i z dôvodu zabezpečenia dôstojných obrádov. Dovezením zeminy, vyrovnaním s plochou pri dome smútku by sa zväčšila plocha pre smútiacich, aj na vence, kytice niekedy treba viac miesta, aby neboli na kúsku na kope. Tento pietny priestor by mal byť dôstojnejší, kultúrnejší, ako bol pred desaťročiami, storočím. Do areálu cintorína sa plánovalo v budúcnosti osadiť vhodné drevené sochy vyrobené z lípy, ktoré by historicky vzácnemu miestu dali ľudový, umelecký rozmer. Na týchto miestach, naplnených našou vďakou, prosbami, s úctou pri modlitbe spomíname na blízkych, rozmyšľame a s pokorou medituujeme i nad vlastným životom, nad tým, čo by sme ešte mohli na sebe, okolo seba vylepšiť. Aké je moje pranie? V mojich rokoch je toho už málo, čo chcem. Okrem postupnej inovácie domov smútku v súlade s históriou našej dediny, s kostolíkom, je to najmä budovanie chodníkov na hradištskom cintoríne. Keď je nepriaznivé počasie, je nepríjemné, ba až náročné sa pohybovať v blate, k tomu v nepokosenej trávě, či v špinavom snehu, z cintorína odchádzame umazaní, mokří. S bolesťou som videla, ako pohrebný vozík s mamou štyria muži s námahou tlačili do kopca, z blata ťahali ako na roli pluh. Mám obavy, že sa v mŕňaní historickej dlažby pokračuje, žiaľ, nie na to, čo veľmi treba a na čo bola dotácia určená - na chodníky hradištského cintorína.

Prajem študujúcim rozprávkové prázdniny so zážitkami, na ktoré nezabudnú, pracujúcim príjemnú, relaxačnú dovolenku. Každý z nás ju môže prežiť v úchvatnej prírode s božským pokojom aj na Slovensku. I v tomto našom kraji je dosť miest, kde sa v tichu každý môže utiahnuť do vlastného srdca. Šťastné návraty domov želá **Tatiana Macúchová**

P.S. VYSVETLENIE – DLAŽBA

Časť dlažby sa použije tento rok na rekonštrukciu zastavaných plôch pri domoch smútku, časť dlažby bola rozhodnutím obecného zastupiteľstva poskytnutá OZ Tu žijeme na vydláždenie plochy pri detskom ihrisku. Tvrdenie, že dlažba mizne sa nezakladá na pravde, dnes je síce v nevyhovujúcich obaloch, nakoľko igelit sa vplyvom UV žiarenia a rokov, počas ktorých stojí zabalená, rozkladá. Dlažba bola už niekoľkokrát kvôli ochrane balená do zmršťovacej fólie. Ubezpečujem vás, že bude použitá tam, kde bola určená – na chodníky hradištského cintorína.

Ing. **Tatiana Sasková** – starostka

■ Mužstvo prípravy Veľký Klíž. Horný rad zľava: Spišák Karol, Hlavačková Sofia, Bašnák Dávid, Bielich Boris, Bielich Adam, Čaniga Mária, Valná Natália, Valná Elizabet. Dolný rad zľava: Malák Michael, Vaňo Nikolas, Šimon Juraj, Kučera Michal, Šimon Jakub, Malák Andreas. Vozdu: Mgr. Juraj Martiška- tréner. Foto – Peter Maťašeje

NAŠE FUTBALOVÉ NÁDEJE NA TREŤOM MIESTE

(Dokončenie zo str. č. 1)

hráčov Nedanoviec za druhé miesto. Víťazom odovzdala pohár, ako i medaily starostka obce V. Klíž Ing. Tatiana Sasková. Osobitné ceny dostali štyria najlepší hráči turnaja. Poslankyňa Obecného zastupiteľstva Helena Spišiaková každému mužstvu venovala chutnú odmenu v podobe sladučkej torty.

Ale ani diváci neprišli skrátka. V ponuke bol kvalitný guláš. Navarili ho kuchári z Ješkovej Vsi Jozef Bielich a Roman Beliansky. V ponuke boli aj osúchy, káva, rôzne nápoje. Pekné nedeľné popoludnie na Hôrke končilo priateľským zápasom súčasných aj bývalých hráčov domáceho OŠK FO Tatrán.

Peter Maťašeje

Foto – Peter Maťašeje

Po prvý krát fotografiu Štefánika som videla na preukážke kamarátky Milky. My ostatní sme tam mali hercov a spevákov. Ale ona ho mala v srdci už za čias, keď lásku k prírode a k slovenským buditeľom im vštepoval ich triedny učiteľ Ján Števlík. Dnes je z Milky lekárka v Prahe a je to sestra nebohého Paľa Spišiaka.

Ale to sú dávne spomienky.

V sobotu 17.6.2017 sme sa s našim klubom Slovenských turistov Ostrá Veľký Klíž vydali na výlet k mohyle Milana Rastislava Štefánika s návštevou jeho múzea v rodných Košariskách. Iste, mnohí tak ako ja, vidíte piliere tejto mohyly z hlavnej cesty a nenaskytla sa vám príležitosť navštíviť toto obrovské dielo a hlavu skloniť s úctou aká mu patrí a aká prináleží, snáď najväčšej osobnosti slovenskej histórie M. R. Štefánikovi. Aj preto veľká vďaka patrí za tento nápad navštíviť toto miesto dlhoročnému turistickému aktivistovi a šéfredaktorovi týchto novín Petrovi Maťašeje.

V Košariskách nás privítalo nie práve najvládnejšie počasie, no o to milšie bolo privítanie sprievodkyňou v múzeu, v teplúčkovej rodnej chalúpke nášho, vzrastom nie veľkého ale duchom obrovského človeka M. R. Štefánika. Veľmi pútavo a miestami až dojemne nám vykreslila život, detstvo, rodičov, študentské úspechy, zahraničné cesty, štúdiá, priateľstvá, objavy, ale aj lásku k talianskej markíze Giuliane Benzoni.

Mohli sme obdivovať napr. kúzelné paličky, ktorými sa Štefánik dostal do francúzskej spoločnosti, osobný ďalekohľad, s ktorým

precestoval kus sveta, kanibalské vidličky pretože sa zúčastnil aj kanibalskej večere, drahé čínske sárí, ktoré mu daroval čínsky vládca ako svojmu priateľovi, knihy, osobné poznámky, uniformy, ale aj maketu lietadla, v ktorom M. R. Štefánik havaroval spolu s talianskymi letcami pri Bratislave 4. mája v r. 1919.

K mohyle M. R. Štefánika sme z obce Košariská prišli žltou turistickou značkou, malí, veľkí aj tí skôr narodení. S úctou sme vystúpili k tomuto obrovskému pamätníku, k dielu nášho významného arch. D. Jurkoviča, ktorá právom vystihuje veľkú osobnosť nášho národa, vedca, astronauta, politika, diplomata, nášho prvého ministra vojny, generála M. R. Štefánika. Mohyla sa vypína na kopci vo výške 543m nad morom. Je z nej čarokrásny výhľad na okolitý kopaničiarsky kraj a je viditeľná z ďalekého okolia. Z rôznych nápisov a myšlienok napísaných na mohyle vyberám aspoň tento: Dokiaľ dýcham, dúfam. Národu sa nedáva, len žobrákovi, národu sa treba obetovať.

Jeho obeta pre národ sa žiaľ skončila predčasne.

Ako bonus k výletu sme mali ešte prehliadku 70-tich miniatúr hradov a zámkov v Podolí, kde nechýba ani náš románsky kostolík z Klížskeho Hradišťa. Nedá mi nespomenúť, že miniatúra nášho románskeho kostola stojí v záhradke pána Hlavačku Rudolfa v Ješkovej Vsi. Postavili ho už dávno starí rodičia nášho biskupa Róberta Bezáka pani Antónia a Pavel Belicovi.

Plní dojmov a krásnych zážitkov i za celkom priaznivo nakloneného počasia sme sa v podvečer vrátili domov. Anna Dobiašová

FUTBAL

A – mužstvo

26. kolo 4.6.2017 OŠK Veľký Klíž – ŠK Podhoran Krásna Ves 2 : 2 (1 : 1)

Góly OŠK: Kučera J., Chrenko J.

Zostava OŠK: Michal - Chrenko I., Stanko Marek, Maťašeje V., Chrenko J., Holák, Bielich T., Marko, Kučera J., Chrenko R., Belianský S. Striedali: Kohút, Jurík, Meluš

I napriek daždivému počasiu a mokrému terénu sa hral rýchly futbal z jednej strany na druhú. Hostia sa postupným útokom snažili ohroziť našu bránu, my sme vyrážali do rýchlych protiútokov. Namiesto kombinácie pred súperovou bránou sme, niekedy až zbytočne, zakončovali z takmer každej pozície. V 18. minúte nachytal brankára hostí takmer z polovice ihriska Ján Kučera a viedli sme 1 : 0. Do prestávky hostia vyrovnali, keď sa v 25. minúte presadil Šebeň. Druhý polčas bol vyrovnaný, dokázali sme si však vypracovať viac vyložených šancí,

ktoré buď zlým riešením, šťastím súpera alebo dobrým zákrokom brankára ostali nevyužité. V 53. minúte strhol hlavičkou vedenie na našu stranu Juraj Chrenko po rohovom kope. Keď už sa zdalo, že sa skóre meniť nebude, v 84. minúte hostia vyrovnali, čo viedlo k spravodlivej remíze vzhľadom na priebeh stretnutia.

14. kolo 11.6.2017 OŠK Chynorany – OŠK Veľký Klíž 1 : 0 (0 : 0)

Zostava OŠK: Michal - Chrenko I., Stanko Marek, Maťašeje V., Chrenko J., Bielich Jozef, Bielich T., Marko, Kučera J., Chrenko R., Belianský S. Striedal: Meluš

Na ihrisko lídra tabuľky sme šli v rámci 14. kola, ktoré bolo napriek prvému jarnému zápasu vložené rozhodnutím zväzu na koniec súťaže. Domáci stačil na potvrdenie postupu jediný bod. Práve zisk čo i len bodu im zväzoval nohy, čo bolo vidieť aj na ich výkone. Snaha z ich strany bola citeľná, ale mierna prevaha bola často platonická. Lídrovi tabuľky sme boli vyrovnaným súperom, postupom času nám odchádzali sily, čo domáci využili aj na strelenie jediného

gólu v 71. minúte. Druhý polčas sa hral prevažne na našej polovici, ale za predvedený výkon u aspiranta na postup sa hanbiť nemusíme.

OPRAVA

V minulom čísle vďaka neposlušnému no-vinárskemu škriatkovi došlo k chybnému uvedeniu zostavy v zápase s Ostraticami. Uvádzame nápravu a presnú zostavu :

Zostava OŠK: Michal - Chrenko I., Stanko Marek, Maťašeje V., Chrenko J., Bielich Jakub, Bielich Jozef, Marko, Kučera J., Chrenko R., Belianský S. Striedali: Kučera M., Kohút, Jurík.

Po skončení sezóny 2016/2017 sme skončili na 7. mieste, so ziskom 39 bodov a mierne aktívnym skóre 53:49, v tabuľke pravdy s nulou.

Tabuľka sezóny 2016/2017

Klub	Z	V	R	P	skóre	B	+/-
1 OŠK Chynorany	26	17	4	5	71:30	55	16
2 OFK Nedanovce	26	15	6	5	71:39	51	12
3 Naše PODHORIE o.z.	26	15	4	7	83:45	49	10
4 ŠK Podhoran Krásna Ves	26	13	5	8	67:49	44	5
5 TJ Sokol Pravotice	26	12	7	7	53:36	43	4
6 OŠK Pečeňany	26	12	3	11	70:52	39	0
7 OŠK Veľký Klíž	26	11	6	9	53:49	39	0
8 TJ Ostratice	26	10	2	14	53:78	32	-7
9 TJ pri ŠM Dvorec	26	9	5	12	48:54	32	-7
10 TJ Družstevník Dolné Naštice	26	9	5	12	53:55	32	-7
11 TJ AC Žabokreky nad Nitrou	26	9	4	13	49:70	31	-8
12 TJ Sokol Biskupice	26	7	6	13	40:59	27	-12
13 TJ Partizán Miezgovce	26	6	5	15	38:74	23	-16
14 FK 956 52 Podlužany	26	5	2	19	39:98	17	-22

Tabuľka strelcov :

- Kučera J. 10 gólov
 - Dovalovský J. 9 gólov
 - 4. Chrenko J., Vaňo M. po 6 gólov
 - 6. Belianský S., Bielich P. po 4 góly
 - 9. Chrenko I., Holák, Kučera M. po 2 góly
 - 13. Bielich Jakub, Bielich Jozef, Mihaleje R., Marko, Chrenko R. po 1 góle
- (3 vlastné góly súpera) MaS

PRÍPRAVKA

- 30.4. V. Klíž- Šimonovany 3:2 (1:1) góly OŠK - Flornor A.-2, Malák A.
- 6.5. V. Klíž- Chynorany 3:9 (1:5) góly OŠK - Bielich B.-2, Bielich A.
- 8.5. V. Klíž- Kolačno 0:5 (0:2)
- 13.5. Bošany- V. Klíž 7:0 (3:0)
- 20.5. V. Klíž- Oslany 0:11 (0:8)
- 10.6. Kolačno- V. Klíž 2:1 (1:1) gól OŠK - Bielich Boris.

MiS

■ Počas prenosu z kvalifikačného zápasu vo Vilniuse sme sa tešili dvojnásobne. Radosť nám urobil predovšetkým výsledok zápasu s Litvou, ale aj pohľad do hľadiska po góle Mareka Hamšíka. Vlajka SR s názvom našej obce bola bezpochyby výbornou propagáciou.

Foto – Peter Maťašeje

■ Zvláštne ocenenia na turnaji prípraviek dostala táto štvorica: zľava: najmladší hráč Nikolas Vaňo- Klíž, Lenka Červená, najtechnickejší hráč - V. Bielice, najlepšie brankár bol z Kolačno a najlepším strelcom bol Igor Kováčik z Nedanoviec.

Foto – Peter Maťašeje

